

Lovforslaget let kunde give Anledning til, at jeg tillader mig at tage Ordet. Der staaer i Forslaget, at Ansøgeren eller Klageren, naar han forlanger det, skal gøres „bekjendt med Indholdet af de Erklæringer“ osv.; dette er ikke ganske tydeligt, og, som det forekommer mig, heller ikke ganske tilstrækkeligt. Hvad der ønskes, er dog vistnok, at Vedkommende skal gøres bekjendt med Erklæringerne. Men vi vide jo, at naar der tales om Indholdet af Erklæringerne, kunde Mange troe, at der var skeet, hvad skee skulde, naar de gave et Udtog af Erklæringerne. Vi kjende Noget, der hedder summarisk Indhold osv., som ofte meget lidet ligner det, hvoraf det skulde være et Udtog. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaae, at Ordene forandres omtrent til: naar han har forlangt at blive bekjendt med de Erklæringer — altsaa at Ordene „Indholdet af“ udgaae — som afgives, skal der gives ham Leilighed dertil. Hvorvidt den sidste Halvdeel af sidste Sætning da skulde bortfalde, saaledes som det blev foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schönberg), er for mig af mindre Bigtighed: hvad der er mig om at gøre, er, at Loven, dersom den bliver vedtagen, da bliver vedtagen saaledes, at den, naar den gennemføres, kan tilfredsstille dem, i hvis Interesse den skal gennemføres, saa at de kunne faae selve Erklæringernes Ordlyd og ikke et blot og bart Udtog af dem at kjende.

**J. N. Hansen:** Jeg kan ikke Andet end være tilfreds med flere af de ærede Medlemmers Udtalelser angaaende Lovforslaget; thi det er mig mindre vigtigt, om de i Gæt og Alt dele min Motivering af Forslaget, naar de kun dele min Mening om selve Forslaget; det er dette, der er mig af Bigtighed. Jeg kan jo heller aldrig nogenstunde vente, at de Meninger, jeg har udtalt ved Begrundelsen af Forslaget, skulle deles af Folk, der ikke, som jeg, høre til Almueklassen; thi Embedsmænd have jo kun havt Leilighed til at kjende Forholdet fra den modsatte Side af den, hvorfra jeg kjender det, og de, der staae høiere i Samfundet, ville jo altid ved Erklæringens Afgivelse hos mange Ørigheds personer møde en ganske

anden Medfart end den simple Mand. Det er imidlertid, som sagt, det mindre Bigtige; Forslaget selv er det Bigtige, og jeg skal derfor, inden jeg gaaer over til lidt nærmere at omtale, hvad der blev ytret af det ærede Medlem, der var imod Forslaget (Buchwald), blot gøre et Par smaa Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev fremsat af den ærede Taler, der havde Ordet efter mig (Schönberg). Han synes at have forstaaet mig saaledes, som om jeg meente, at der skal tilveles Ørigheden større Glands; min Udtalelse gif tværtimod netop ud paa en Dabel over Regjeringen, fordi den søger at hæve Embedsstanden til større Glands end efter min Mening er ønskelig og rigtig, og jeg var altsaa ganske af den modsatte Mening af den, den ærede Rigsdagsmand vilde tillægge mig. Med Hensyn til en anden Øtring af den samme ærede Taler om den store Modstand, der har vilst sig mod Forslaget, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at naar det anføres, at denne Lov er af mindre Bigtighed, at dens Følger ville være mindre indgribende, saa modsiges det netop ved den store Modstand, der fra saamange Embedsmænds Side vises mod Loven, thi var den ubetydelig eller mindre indgribende, hvortil da den overordentlig store Modstand mod den fra saamange Embedsmænds Side? Nei, denne Modstand maa netop overbevise os Alle om, at det er en meget vigtig Lov, thi de Folk, der reise denne Modstand, pleie ikke at komme i stor Tver eller sætte sig i heftig Bevægelse uden at vide, hvorfor de gjøre det.

Jeg gaaer nu over til den ærede Rigsdagsmand (Buchwald), der vilde indvende mod Forslaget, at det var upraktisk, og han anførte forskjellige Ting, der skulde sigte til at vise dette. Det er nu en Skjæbne, som dette Lovforslag deler med forskjellige andre, at naar man igjennem en længere Tid arbejder paa en Lov, saa møder man strax, naar man begynder at fremsætte Forslaget saaledes, som den, der fremsætter det, helst ønsker det, den Modstand, at det er altfor vidtgribende, det indeholder altfor mange hemmende Bestemmelser, vi skulde indskrænke det, vi skulde overlade Regjeringen at bestemme, hvorledes det skal